

SOLIDAIR MET GUATEMALA
Langestraat, 6 – B-9300 Aalst - België
Tel.: 053/62 94 76
E-mail: guidods@skynet.be
Website: <http://www.solidairguate.be/>
Rek.Nr.: R en Vr Guatemala - BE53 9795 4510 6053

“Als je je ‘neutraal’ opstelt tegenover situaties van onderdrukking kies je de kant van de “onderdrukker” Zuid-Afrikaans bisschop Desmond Tutu (Nobelprijs voor de Vrede 1984)

Aalst, 22 juli 2024

Info Brief 359

☐ Blij weerzien bij de nadienst voor Lucie Morren in Jacht-Heverlee.

We waren uitgenodigd in het Centraal Huis van de Zusters van de 'Jacht-Heverlee' voor de nadienst na het overlijden van Lucie Morren in Nicaragua.

We begroetten er de 'oudstrijders' die in Guatemala hun pastorale sporen verdiend hebben: **Sabine Mortier, Denise Brabant, Maria Geerts, Paula De Herdt, Raf Van Mechelen**. Zr. Raf Van Mechelen vertelde ons: *'Ik ben 52 jaar weggeweest. Ik ben nu al 3 jaar terug. Maar hier gewoon worden? Het lukt maar niet.'*

Tijdens de presentatie van het rijke leven van Lucie werd haar grote verdienste vermeld in de **bewustmaking en de organisatie van de boerenbevolking in Guatemala, México en Nicaragua**. En haar werk met de soyabonen, want ze wist dat bewustwording en organisatie niet mogelijk zijn voor mensen die hongerslijden.

Ook de '**catechismus**' werd vernoemd zonder veel uitleg. Die fameuze catechismus was wel een van de **kantelpunten** van ons pastoraal bezig zijn in Escuintla. Een woordje uitleg.

Lucie was de verantwoordelijke voor de catechesevoorbereiding voor de eerste communies van de kinderen van de provinciale hoofdstad Escuintla en de omringende volkswijken. Zij riep de kinderen bij elkaar en onderwees hen.

Op een bepaald ogenblik (1976) vroeg de pastorale equipe zich af hoe vanuit de inspiratie van de bevrijdingstheologie een boodschap brengen van liefde en

broederlijkheid in een samenleving van onderdrukking en uitbuiting. Doen of onze neus bloedde? Of...

We staken de koppen bij elkaar:

Lucie Morren, Jan Vandevaire, drie jonge Spaanse jezuiten die met ons samenwerkten Enrique Corral en Fernando Hoyos die zich later aansloten bij het gewapend verzet van EGP en Jesús Ángel Bengochea, die de tekst en de muziek maakte van het liedje met tien strofen bij elk van de thema's en ikzelf.

We brachten enkele heel eenvoudige teksten bij elkaar over de samenleving, telkens begeleid door een parallelle bijbeltekst. Ons devies luidde: de **tegenstellingen** in de maatschappij in de verf zetten. De zorg van Jezus voor de armen en de sukkelaars tegenover

de uitbuiting van de armen van vandaag. Onder meer zorgde ik voor een paar foto's ter illustratie.

Zo zetten we onder andere twee foto's naast elkaar, één met enkele kinderen in sjofele kledij op de stoep van de straat naast een foto van stralende kinderen met das en in onkreukbaar college-uniform. Daaronder de vragen:

- Welk verschil zien we tussen de kinderen van foto één en die van foto twee?
- Van waar komen die verschillen?
- De vader van Jezus, die Vader is van ons allen, wil hij die verschillen tussen zijn kinderen?

En onder die vragen de evangelietekst van Johannes 10,10 B: *'De wil van mijn vader is dat al mijn vrienden een gelukkig en blij leven leiden.'*

De gedrukte tekst van het boekje werd uitgedeeld aan de kinderen die zich voorbereiden op de eerste communie. Het duurde niet lang of er werd alarm geslagen. De ingezetenen en de lokale grootgrondbezitters van de stad sloegen tilt. **Kinderen bewust maken van de realiteit!?** Ze deden hun beklag bij de bisschop en de gouverneur van de stad over *'El Catecismo del Odio,'* (de Catechismus van de Haat). Meteen bereikte het nieuws de autoriteiten in de hoofdstad.

Kort daarop eisten de autoriteiten de identiteit op van de verantwoordelijke voor de publicatie van de catechismus. Uiteindelijk besloot Jan Vandeveire die klus op zich te nemen. Toen zijn naam en het nummer van zijn cédula (ID) in de krant Prensa Libre gepubliceerd werden, nam hij het vliegtuig en vluchtte naar Mexico.

Van toen af stonden we meer dan ooit in het vizier van de autoriteiten. Lucie kreeg het op zeker ogenblik te benauwd en verliet Escuintla om in de hoofdstad onder te duiken. Kort daarop was ik eens alleen in het parochiehuis. Twee gorilla's liepen door de openstaande poort naar binnen: agenten van de geheime politie in burger. Ze vroegen mij waar Lucie Morren te vinden was. Ik antwoordde dat ze in de hoofdstad woonde, zonder het adres te kennen. We verwittigden haar. Ze werd tijdig weggevoerd en veilig over de grens gezet naar Mexico.

■ Magistraat Virginia Laparra ontsnapt

Magistraat Virginia Laparra werd tot tweemaal toe veroordeeld door een corrupt tribunaal. Om de straf uit te zitten in huisarrest moest ze een dagelijkse quota betalen. Ze kreeg bovendien verbod om het land te verlaten. Een paar dagen geleden liep het bericht binnen dat ze erin geslaagd was uit het land te ontsnappen en in vrijwillige ballingschap te gaan. Haar verblijfplaats? Voorlopig onbekend. President Bernardo Arévalo, die haar in maart decoreerde, schreef op het sociale netwerk X: 'Terwijl Virginia gedwongen wordt het land te verlaten, lopen de corrupten ongestraft over straat' in Guatemala.